

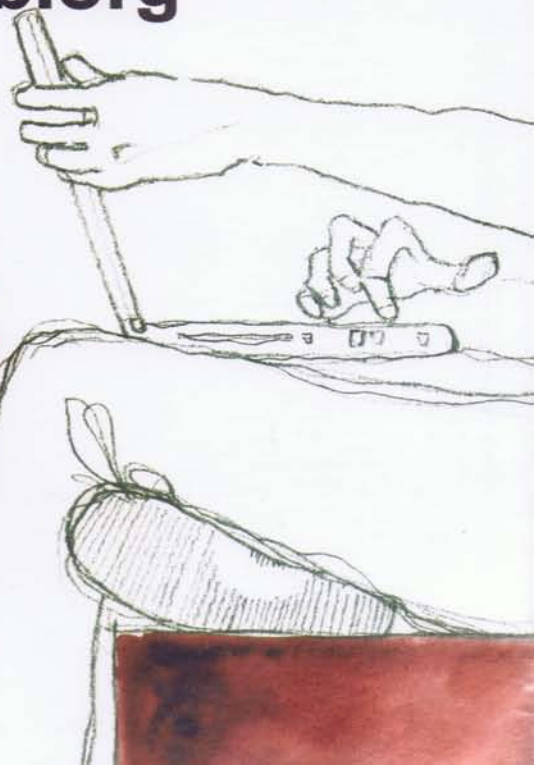
A decorative background on the left side of the page consists of a grid of squares. The squares are filled with various colors including blue, green, yellow, orange, and red, with some squares being empty. The colors transition from cooler tones at the top to warmer tones at the bottom.

Terminal®

**Barcelona
Creative Database**

VOL. 2

www.terminalb.org

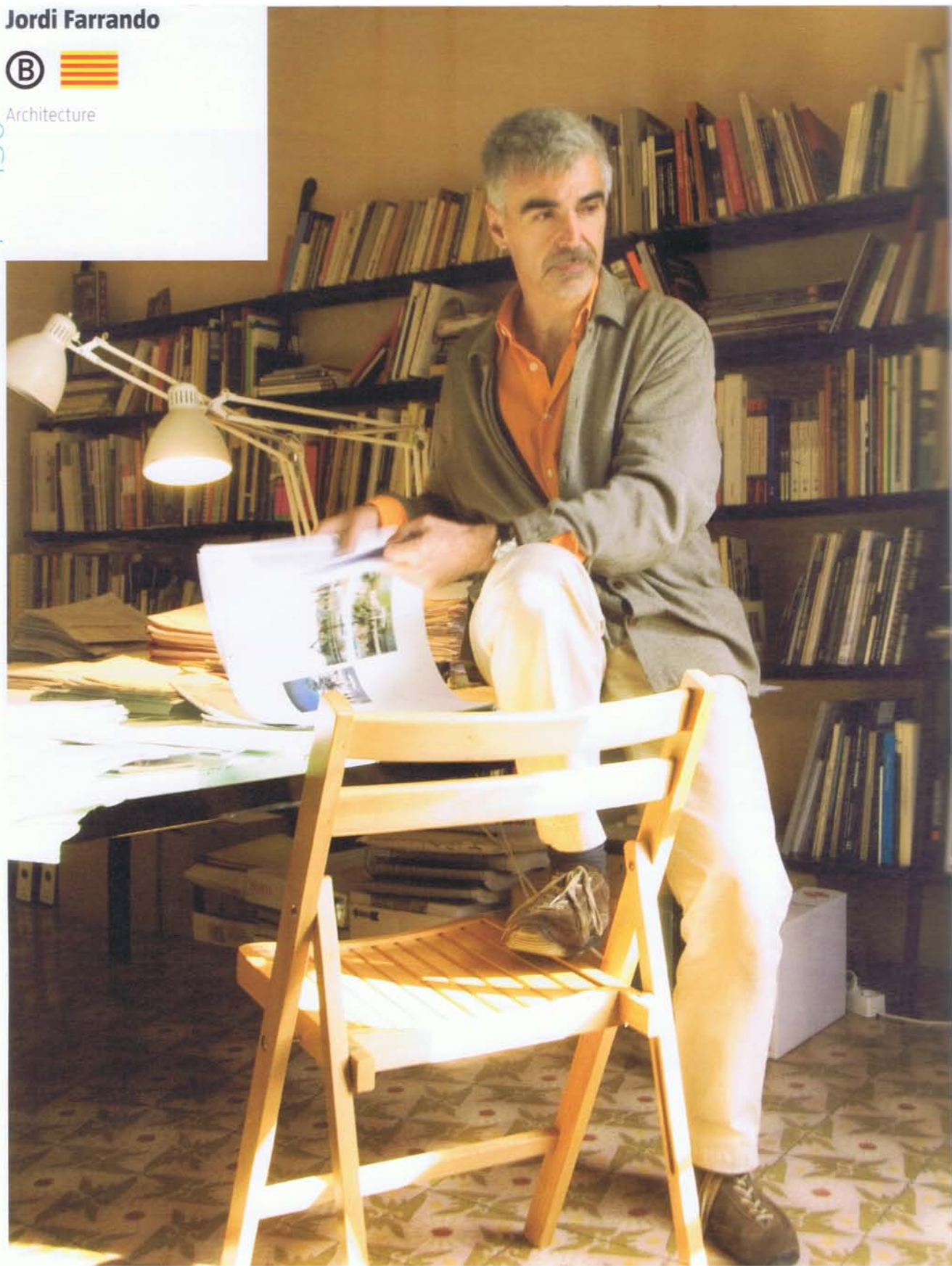

Jordi Farrando

Architecture

F 150

«Although a media-led approach to urban planning has become fashionable here, Barcelona has enough personality to resist these changes without losing its character.»

¶ L'arquitecte Jordi Farrando reparteix el seu temps entre els projectes que arriben al seu estudi, molts d'ells a Bèlgica, amb la seva tasca a la Unió Internacional d'Arquitectes, una organització que reuneix cent vint organitzacions professionals arreu del món i representa més d'un milió d'arquitectes.

La carrera d'aquest barceloní va començar lligada a l'Ajuntament. Corrien els anys vuitanta i va estar implicat en algunes de les grans reformes que va viure la nostra ciutat en aquella època, en què sortíem d'una etapa gris i encaràvem amb il·lusió els Jocs Olímpics. Especialitzat en l'espai públic, va formar part de l'equip que va intervenir a Barcelona amb projectes urbans destinats a «trasformar» el teixit urbà. En aquest sentit, és responsable del Jardí del Príncep de Girona, entre altres espais. Un cop va passar el gran esdeveniment de 1992, aquest arquitecte va decidir preparar la seva olimpíada particular: el Congrés de la Unió d'Arquitectes, que es va celebrar el 1996 i del qual va ser comissari. Aquest autèntic conclave de la professió va congrega més d'onze mil persones. Paral·lelament a aquesta tasca, ha anat desenvolupant projectes al seu estudi, situat al cor de l'Eixample, des d'habitatges privats fins a, més recentment, equipaments públics, com ara instituts d'educació secundària, parcs de bombers o residències per a gent gran. Així mateix, col·labora de manera habitual amb un equip d'arquitectes belgues. Precisament en aquest país ha reprès la seva feina de creació d'espais públics. Farrando també manté una col·laboració amb el COAC, on és responsable de les relacions internacionals i «busca oportunitats» perquè els arquitectes catalans puguin treballar en altres països. Un dels projectes més ambiciosos en aquest sentit és ArqCatMon, una base de dades en línia que vol recollir tots els edificis i intervencions urbanes arreu del món que portin la firma dels nostres professionals. Atesa la seva implicació amb els canvis que han tingut lloc a la ciutat en les últimes dècades, la visió de Farrando és bastant crítica. Així, hi troba a faltar l'aproximació «més global», la visió de conjunt que va practicar amb el seu equip a l'Ajuntament de Barcelona, ja que ara es fa un urbanisme mediàtic. No obstant això, de moment sosté que aquesta ciutat té «prou personalitat» per suportar aquestes transformacions sense perdre el seu caràcter.

L'arquitecte treballa ara en diferents projectes que, d'una manera o d'una altra, incidiran sobre la vida quotidiana de diverses ciutats. Així, última una comissaria per als Mossos d'Esquadra a Martorell i uns habitatges de protecció oficial a Begues. Encara que, potser, l'operació més ambiciosa en què està involucrat és la seva intervenció sobre l'eix urbà Cornellà-l'Hospitalet-Esplugues.

Sant Esteve Sesrovires secondary school, GISA for the Department of Education of the Generalitat de Catalunya, Spain, 2007.

Photograph by: Adria Coula.

F 152

¶ El arquitecto Jordi Farrando reparte su tiempo entre los proyectos que llegan a su estudio, muchos de ellos en Bélgica, con su labor en la Unión Internacional de Arquitectos, una organización que reúne a ciento veinte organizaciones profesionales de todo el mundo y representa a más de un millón de arquitectos.

La carrera de este barcelonés empezó ligada al Ayuntamiento. Corrían los años ochenta y estuvo implicado en algunas de las grandes reformas que vivió nuestra ciudad en la época, cuando salíamos de una etapa gris y encarábamos con ilusión los Juegos Olímpicos. Especializado en el espacio público, formó parte del equipo que intervino sobre Barcelona con proyectos urbanos destinados a «transformar» el tejido urbano. En ese sentido, es responsable del Jardín del Príncipe de Gerona, entre otros espacios. Una vez pasado el gran evento de 1992, este arquitecto decidió preparar su particular olimpiada: el Congreso de la Unión de Arquitectos, que se celebró en 1996 y del que fue comisario. Este auténtico cónclave de la profesión congregó a más de once mil personas. Paralelamente a esta labor, ha ido desarrollando proyectos en su estudio, situado en el corazón del Ensanche, desde viviendas privadas hasta, más recientemente, equipamientos públicos, como institutos de educación secundaria, parques de bomberos o residencias para mayores. Asimismo, colabora de manera habitual con un equipo de arquitectos belgas. Precisamente en ese país ha retomado su trabajo de creación sobre espacios públicos. Farrando mantiene también una colaboración con el COAC, donde es responsable de las relaciones internacionales y «busca oportunidades» para que los arquitectos catalanes puedan trabajar en otros países. Uno de los proyectos más ambiciosos en ese sentido es ArqCatMon, una base de datos en línea que quiere recoger todos los edificios e intervenciones urbanas en todo el mundo que lleven la firma de nuestros profesionales. Dada su implicación con los cambios que han tenido lugar en la ciudad en las últimas décadas, la visión de Farrando es bastante crítica. Así, echa en falta la aproximación «más global», la visión de conjunto que practicó junto a su equipo en el Ayuntamiento de Barcelona, ya que ahora se hace un urbanismo mediático. Sin embargo, por el momento sostiene que esta ciudad tiene «suficiente personalidad» para soportar estas transformaciones sin perder su carácter.

El arquitecto trabaja ahora en diversos proyectos que, de una forma u otra, incidirán sobre la vida cotidiana de varias ciudades. Así, ultima una comisaría para los Mossos d'Esquadra en Martorell y unas viviendas de protección oficial en Begues. Aunque, quizás, la operación más ambiciosa en la que se encuentra involucrado sea su intervención sobre el eje urbano Cornellà-Hospitalet-Esplugues.

¶ The architect Jordi Farrando divides his time between the projects that reach his studio, many of them from Belgium, and his work at the International Union of Architects, which brings together 120 architectural organisations worldwide and represents over a million architects.

A native of Barcelona, Farrando started his career at the City Council. These were the Eighties, when some of the major redevelopment projects were taking place in the city, as it emerged from a grey period and approached the Olympic Games with such expectation. Specialising in public space, he was a member of the team that developed urban projects in Barcelona aimed at “transforming” the urban fabric of the city. He was responsible for the Jardí del Príncep de Girona, among other projects. Once the great event of 1992 was over, Farrando decided to prepare his own particular Olympiad: the Congress of the Union of Architects, which was held in 1996 and which he organised. This huge conclave of architects brought together over 11,000 people. At the same time, Farrando works on projects from his studio, located in the heart of the Eixample. From private houses to, more recently, public amenities such as secondary schools, fire stations and old people’s homes. He has also worked regularly with a team of Belgian architects. In fact it is in Belgium that he has returned to his work designing public spaces. Farrando also works with the Col·legi d’Arquitectes de Catalunya, where he is head of international relations at the association, “looking for opportunities” for Catalan architects to work in other countries. One of his most ambitious projects in this line is ArqCatMon, an on-line database that aims to catalogue all the buildings and urban interventions throughout the world that have been designed by Catalan architects. In spite of his involvement in the changes that have taken place in the city in recent decades, Farrando’s view is fairly critical. He misses some kind of “more global” vision, an overall perspective that he and the team at Barcelona City Council sustained, but which has been substituted by a media-led approach to urban planning. However for the moment, he maintains that the city has “enough personality” to absorb these changes without losing its character.

The architect is currently working on various projects which, in one way or another, will have an effect on the daily life of various cities. He is completing a police station for the Mossos d'Esquadra in Martorell and a social housing development in Begues. But perhaps the most ambitious project he is involved in is his work on the urban corridor of Cornellà-L'Hospitalet-Esplugues.